Krimināprocess Nr.11095202413

Lieta K31-280-14/4

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 10.decembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,

piedaloties prokurorei G.Ķapsnai,

aizstāvei zvērinātai advokātei R.Oļhovai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. E/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. E/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2013.gada 16.decembrī ap plkst.21.00 /pers. E/, atrodoties SIA „Maxima Latvija", vienotais reģistrācijas Nr.LV40003520643, veikala „Maxima" (R-36) /adrese/ tirdzniecības zālē, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu.

Realizējot savu nodomu, /pers. E/ no stenda paņēma vienu 0,7 l tilpuma konjaka „Amelie Lasdoux AOC" pudeli 28,20 *euro* jeb Ls 19,82 vērtībā un uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, paslēpa konjaka pudeli zem savas virsjakas, un pēc tam no veikala tirdzniecības zāles izgāja, kasē par preci nesamaksājot.

Tādā veidā /pers. E/ slepeni nolaupīja svešu kustamu mantu un ar savām darbībām nodarīja SIA

„Maxima Latvija" materiālo zaudējumu 28,20 *euro* jeb Ls 19,82, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām **/pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.**

No lietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess /pers. E/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas saņemts tiesā 2014.gada 3.martā.

Sākotnēji lietas iztiesāšana nozīmēta 2014.gada 31.jūlijā. Apsūdzētajam /pers. E/ par tiesas sēdi tika nosūtīts paziņojums uz Rīgas Centrālcietumu [*lietas 116.lapa*], taču apsūdzētais uz tiesas sēdi neieradās, kā arī neziņoja par savas neierašanās iemesliem.

No Rīgas Centrālcietuma tika saņemts paziņojums, kurā norādīts, ka /pers. E/ 2014.gada 26.maijā ir atbrīvots no Rīgas Centrālcietuma, taču dzīvesvietas adrese nav norādīta.

Ņemot vērā minētos apstākļus, lietas iztiesāšana tika atlikta uz 2014.gada 28.augustu un pieņemts lēmums par apsūdzētā /pers. E/ piespiedu atvešanu uz nākamo tiesas sēdi, atzīstot, ka apsūdzētais nav ieradies uz tiesas sēdi neattaisnojoša iemesla dēļ.

Apsūdzētais /pers. E/ arī uz tiesas sēdi 2014.gada 28.augustā neieradās.

Tiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa priekšnieka paziņojums, ka piespiedu atvešanu nebija iespējams izpildīt, jo uz policijas darbinieku vairākkārtējiem klauvējieniem durvis neviens neatvēra.

Ņemot vērā minētos apstākļus, lietas iztiesāšana tika atlikta uz 2014.gada 9.decembri, un pieņemts lēmums par apsūdzētā /pers. E/ piespiedu atvešanu uz nākamo tiesas sēdi, atzīstot, ka apsūdzētais nav ieradies uz tiesas sēdi neattaisnojoša iemesla dēļ.

2014.gada 9.decembrī apsūdzētais /pers. E/ uz tiesas sēdi nav ieradies, nav ziņojis par savas neierašanās apstākļiem, kā arī nav lūdzis atlikt lietas iztiesāšanu.

Tiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa priekšnieka paziņojums, ka piespiedu atvešanu nebija iespējams izpildīt.

Kriminālprocesa likuma 464.pants nosaka, ka krimināllietu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi, vai ir iesniedzis tiesai lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās. Krimināllietu tiesa var iztiesāt, ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis.

Tiesa, uzklausījusi procesā iesaistīto personu viedokli, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka ir objektīvs pamats lietas iztiesāšanai bez apsūdzētā piedalīšanās Kriminālprocesa likuma 464.panta noteiktajā kārtībā, jo pastāv minētajā pantā paredzētie apstākļi, proti, /pers. E/ apsūdzība ir celta par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu un apsūdzētais uz tiesas sēdēm 2014.gada 31.jūlijā, 2014.gada 28.augustā un 2014.gada 9.decembrī nav ieradies bez attaisnojošiem iemesliem.

Tiesa, iztiesāšanas gaitā pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka apsūdzētā /pers. E/ vaina Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 4.punktu tiesa nolasīja apsūdzētā /pers. E/ sniegtās liecības, kurās viņš savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina pilnībā un liecināja, ka 2013.gada 16.decembrī ap plkst.20.45 atnāca uz veikalu „Maxima", kur nozaga vienu konjaka pudeli, kuru paslēpa zem jakas, pēc tam, nesamaksājot par preci kasē, no veikala aizgāja. Savu vainu atzīst, izdarīto nožēlo [*lietas l.l.78.-79.lapa*].

Turklāt /pers. E/ pašrocīgi rakstītajā vaļsirdīgajā atzīšanās – paziņojumā ir norādījis, ka 2013.gada 16.decembrī aptuveni plkst.21.40 viņš iegāja veikalā „Maxima Latvija", /adrese/, ar nolūku nozagt alkohola pudeli. Piegājis pie plauktiem ar alkoholu, izvēlējies konjaka pudeli 0,7 l Ls 19,00 vērtībā. Paņemot to, paslēpis zem virsjakas un izgājis no veikala, par to nesamaksājot. Savu vainu zādzības izdarīšanā atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo. Apņemas cietušajam segt materiālos zaudējumus [*lietas 19., 20.lapa*].

Bez tā, ka pirmstiesas procesā apsūdzētais /pers. E/ atzina savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, viņa vaina pilnībā pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem, proti:

- ar SIA „Maxima Latvija" pilnvarotās personas /pers. I/ iesniegumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa priekšniekam un tam pielikumā esošajiem dokumentiem – pilnvaru, komersanta reģistrācijas apliecību, pavadzīmes kopiju, veikala plāna kopiju, kurā apstiprināts vienas konjaka pudeles zādzības fakts no SIA „Maxima Latvija" veikala, kas atrodas /adrese/, kopējā vērtībā Ls 19,82 jeb 28,20 *euro*. Sakarā ar notikušo zādzības faktu tiek lūgts ierosināt kriminālprocesu [*lietas 4.-9., 16.-17.lapa*];
- ar tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu nolasītām cietušā SIA „Maxima Latvija" pārstāvja /pers. J/ liecībām, kurās norādīts, ka 2013.gada 16.decembrī ap plkst.21.00 tika izdarīta preces zādzība nelielā apmērā veikalā „Maxima", kas atrodas /adrese/. Vīrietis ienākot veikalā, devās pie alkohola stenda un no plaukta paņēma vienu konjaka „Amelie Lasdoux AOC" 0,7 l tilpuma pudeli, cena Ls 19,82, kas ir 28,20 *euro*. Salīdzinot apsardzes rīcībā esošo fototēku par personām, kuras iepriekš ir izdarījušas zādzības, ar personu, kas izdarīja šo zādzību, tika konstatēts, ka zādzību, iespējams, izdarīja /pers. E/. Sakarā ar to, ka nozagtā prece nav atgriezta atpakaļ, SIA „Maxima Latvija" piesaka materiālā zaudējuma kompensāciju 28,20 *euro* apmērā [*lietas l.l.15.lapa*];
- ar notikuma vietas apskates protokolu un shēmu, kas apliecina, ka veikala „Maxima" pēc adreses /adrese/, alkoholisko dzērienu nodaļā stendā ar alkoholiskajiem dzērieniem augšējā plauktā atrodas alkoholiskais dzēriens „Amelie Lasdoux AOC", ar svītru kodu 3558700002660 [*lietas 10., 11.lapa*];
- ar CD-R diska ierakstu un CD-R diska apskates protokolu, kas apliecina, ka diskā atrodas 6 faili ar nosaukumiem „161213_205620195_Alkahols", „161213_205630885_Kase 2 3", „beret i prjachet", „uhodit", „uhodit2", „Zahodit". Atverot failu ar nosaukumu „161213_205620195_Alkahols", var redzēt fotoattēlu, kura augšējā kreisā stūrī redzams laiks 20:56:20 un datums 16.12.13. un uzraksts „Alkohols". Fotoattēlā redzami stendi ar dažāda veida dzērienu izstrādājumiem. Fotoattēlā redzama persona, kura ģērbusies sarkanās krāsas virsjakā ar kapuci, kura personai ir uzvilta galvā, tumšas krāsas biksēs un melnas krāsas apavos, personai uz muguras ir sarkanas krāsas mugursoma, kurai ir pelēkas krāsas strīpas.

Atverot failu ar nosaukumu „161213_205630885_Kase 2 3”, var redzēt fotoattēlu, kura augšējā kreisā stūrī redzams laiks 20:56:30 un datums 16.12.13. un uzraksts „Kase 2 3”. Fotoattēlā redzamas divas kases un tabakas izstrādājumu plaukts. Fotoattēlā redzams, ka pie kasēm veikala darbinieki neatrodas. Fotoattēlā redzama augstāk minētā persona, kura atrodas pie kasu zonas. Atverot failu ar nosaukumu „beret i prjachet” var redzēt videoierakstu, kura augšējā kreisajā stūrī redzams laiks 20:56:10 un datums 16.12.13. un uzraksts „Alkohols 1”. Skatoties videoierakstu var redzēt, ka augstāk minētā persona pieiet pie stenda ar dažāda veida dzērieniem un plkst.20:56:16 persona paņem vienu dzēriena pudeli. Plkst.20:56:20 var redzēt, ka minētā persona pagriežas ar muguru un dzēriena pudeli aizliek aiz sarkanas krāsas virsjakas ar kapuci, pēc tam var redzēt, ka šī persona dodas prom no stendiem ar dažāda veida dzērieniem. Atverot failu ar nosaukumu „uxodit” var redzēt videoierakstu, kura augšējā kreisajā stūrī redzams laiks 20:56:25 un datums 16.12.13., un uzraksts „Kasu zona”. Skatoties videoierakstu var redzēt, ka minētā persona plkst.20:56:30 iziet cauri kasu zonai un plkst.20:56:35 iziet no veikala. Atverot failu ar nosaukumu „uxodit2” var redzēt videoierakstu, kura augšējā kreisajā stūrī redzams laiks 20:55:59 un datums 16.12.13., un uzraksts „Kasu zona”. Skatoties videoierakstu var redzēt, ka augstāk minētā persona plkst.20:56:02 ieiet pa veikala ieejas durvīm un dodas iekšā veikalā gar stendiem ar dažādām precēm [*lietas 18.lapa*]. Turklāt /pers. E/ 2013.gada 31.decembrī, būdams nopratināts kā aizdomās turētais, liecināja, ka noskatoties video ierakstu, viņš atpazina sevi un paskaidroja, ka videoierakstā ir fiksētas viņa darbības zādzības izdarīšanas laikā veikalā „Maxima” [*lietas 29.lapa*].

Tiesa atzīst, ka minēto pierādījumu kopums no pierādījumu ticamības, attiecināmības un pieļaujamības aspekta pilnībā apstiprina kriminālprocesā pierādāmo /pers. E/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un secina, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. E/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Nosakot /pers. E/ soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu, ņem vērā izdalītā noziedzīgā nodalījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, kā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. E/ ar tiešu nodomu un apzinātām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā SIA „Maxima Latvija” mantiskās intereses, vēloties prettiesiski iegūt savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, tādā veidā nodarot cietušajam reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. E/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, deklarētās dzīvesvietas nav, neprecējies, bez apgādībā esošām personām [*lietas 48.-50., 52.lapa*]; faktiski dzīvo /adrese B/; ar vidējo izglītību; algotu darbu nestrādā; VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs” Psihiatriskās palīdzības dienesta pacientu uzskaitē nav reģistrēts [*lietas 41.lapa*]; laika posmā no 2001.gada 8.maija līdz 2004.gada 2.septembrim atradās VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs” Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas profilaktiskajā novērošanā, ar diagnozi – kaitējoši pārmērīga alkohola lietošana

[*lietas 39.lapa*]; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi [*lietas 35.lapa*]; uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš desmit reizes tiesāts, no kurām sešas sodāmības uz nozieguma izdarīšanas brīdi nav dzēstas:

1) ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2005.gada 16.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2005.gada 26.maijā; sodāmība dzēsta;
2) ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2006.gada 19.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 7 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 7.februārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2007.gada 6.februārī; sodāmība dzēsta;
3) ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 19.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 10.jūnijā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2008.gada 12.decembrī; sodāmība dzēsta;
4) ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras 2011.gada 10.maija prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu 50 stundu apjomā. Sods izciests 2011.gada 18.augustā; sodāmība dzēsta;
5) ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 26.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 100 stundu apjomā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2011.gada 8.novembrī. Sods iekļauts nākamajā spriedumā; sodāmība nav dzēsta;
6) ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 2.jūlija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem 10 dienām. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 3.augustā. Sods iekļauts nākamajā spriedumā; sodāmība nav dzēsta;
7) ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 9.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 2.novembrī. Uz nozieguma izdarīšanas brīdi sodāmība nav dzēsta;
8) ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 1.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 1 gadu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 23.novembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2013.gada 29.aprīlī; sodāmība nav dzēsta;
9) ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 28.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 8.februārī. Sods iekļauts

nākamajā spriedumā; sodāmība nav dzēsta;

10) ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 11.oktobrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2014.gada 26.maijā; sodāmība nav dzēsta.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. E/ personības raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka vainīgajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods, kā to lūdza arī prokurors tiesas debatēs.

Izvērtējot izvēlētā soda veida lietderības aspektu, tiesa uzskata, ka kāds no panta sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem sodiem, nesasniegs krimināls oda mērķi, jo /pers. E/ personība liecina par to, ka apsūdzētais jau ilgstošā laika posmā joprojām neprot faktus, notikumus un sekas izvērtēt objektīvi, un viņam ir būtiskas grūtības integrēties sociālajā vidē, pieņemot sabiedrībā pastāvošās tiesību normas, ko faktiski apliecina soda efektivitātes kritērijs – recidīvs.

Iepriekš izciestie brīvības atņemšanas sodi ieslodzījuma vietā nav spējuši resocializēt apsūdzēto, jo /pers. E/ nav mainījis savu līdzšinējo uzvedības modeli likumpārkāpumu un noziegumu izdarīšanā, un savas primārās sociālās vajadzības turpina apmierināt, izdarot jaunus noziedzīgus nodarījumus.

/pers. E/ izskatāmās lietas ietvaros ir pārkāpis viņam noteiktā drošības līdzekļa nosacījumus, tādā veidā nepildot savus procesuālos pamatpienākumus – nekavēt un netraucēt kriminālprocesa norisi, lai sasniegtu Kriminālprocesa likuma 1.pantā definēto mērķi – taisnīgu krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Tiesa uzsver, ka apsūdzētais ir gados jauns cilvēks, kurš atrodas ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, taču, rūpīgi izvērtējot apsūdzētā personību, ir gūstams priekšstats, ka /pers. E/ savas sociālās problēmas tendenciozi risina ar prettiesiskām darbībām, skaidri parādot savu vienaldzīgo un nicinošo attieksmi ne tikai pret tiesisko apziņu, bet arī sabiedrību un tās interesēm kopumā.

Minēto apstākļu kopums dod tiesai pamatotu secinājumu, ka sabiedrības drošības nolūkos, tieši konkrētā persona ir jāizolē no sabiedrības, lai pēc iespējas samazinātu iespējamos riskus fizisko un juridisko personu īpašuma apdraudējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. E/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā /pers. E/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot /pers. E/ soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, nozagto mantu apmērs veido nelielu mantiskā zaudējuma summu, kas uz lietas izskatīšanas brīdi labprātīgi nav atlīdzināts; lietā nav ziņu par kādiem /pers. E/ veselības traucējumiem, kas liegtu viņam izciest brīvības atņemšanas sodu, tādēļ atzīst, ka /pers. E/ par izdarīto noziedzīgo noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, pietuvinot to sankcijas vidējam soda apmēram.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa paredz, ka tiesa nosaka sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā.

No lietā esošā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.marta sprieduma redzams, ka /pers. E/ notiesāts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 11.oktobrī. 2014.gada 26.maijā atbrīvots pēc soda izciešanas. Tas nozīmē, ka galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas prasībām, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas

principu, ievērojot apsūdzētā noturīgo tendenci izdarīt arvien jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Papildus Krimināllikuma 50.panta piektā daļa paredz, ka nosakot galīgo sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, soda laikā ieskaita sodu, kas pilnīgi vai daļēji izciests pēc pirmā sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu apsūdzētā soda termiņā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks izskatāmajā kriminālprocesā no 2013.gada 30.decembra līdz 2013.gada 31.decembrim [*lietas 22., 26.lapa*], un pilnībā izciestais sods, kas noteikts Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.marta spriedumu, proti, apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 30.jūnija līdz 2013.gada 2.jūlijam, no 2013.gada 13.augusta līdz 2013.gada 14.augustam, no 2013.gada 31.decembra līdz 2014.gada 26.maijam.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores E.Strades 2013.gada 31.decembra lēmumu /pers. E/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildu drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana [*lietas 30.-31.lapa*].

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka iztiesāšanas laikā ir konstatēts, ka apsūdzētais izvairās no tiesas; viņa atrašanās vieta nav zināma; apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods, tad sprieduma izpildes nolūkā tiesa uzskata, ka /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis ir grozāms uz apcietinājumu.

Izskatāmā kriminālprocesā par cietušo atzīta SIA „Maxima Latvija" [*lietas 14., 15.lapa*], kura par /pers. E/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pieteica kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 28,20 *euro* apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas

izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa, ievērojot minēto tiesisko regulējumu un objektīvi izvērtējot lietā esošā cietušā pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, kā arī ņemot vērā apstākli, ka /pers. E/ radītais kaitējums līdz lietas iztiesāšanai tiesā cietušajam labprātīgi nav atlīdzināts, atzīst, ka pieteikums ir pamatoti un apmierināms pilnā apjomā, jo radītā kaitējuma atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis viņa subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Ievērojot to, ka līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētā /pers. E/.

Tā kā lieta pirmās instances tiesā izskatīta Krimināprocesa likuma 464.panta kārtībā – bez apsūdzētā piedalīšanās, tad atbilstoši Krimināprocesa likuma 83.panta trešās daļas nosacījumiem, iztiesāšanas laikā apsūdzētā /pers. E/ obligāto aizstāvību tiesā īstenoja zvērināta advokāte R.Oļhova, kurai saskaņā ar Krimināprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", kopumā no valsts līdzekļiem izmaksājami 66,17 *euro.*

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktu apsūdzētais ir atbrīvojams no samaksas par advokāta darbu tiesā, un šie izdevumi ir sedzami no valsts līdzekļiem, jo lietā ir ziņas, ka /pers. E/ nav vēlējies aizstāvi ne pirmstiesas procesā, ne tiesā [*lietas 99.lapa*].

Lietiskais pierādījums – CD-R disks ar videonovērošanas ierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināms.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. E/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem)

mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.marta spriedumu, un /pers. E/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 10 (desmit) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no /pers. E/ aizturēšanas brīža.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. E/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2013.gada 30.decembra līdz 2013.gada 31.decembrim, un izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.marta sprieduma no 2013.gada 30.jūnija līdz 2013.gada 2.jūlijam, no 2013.gada 13.augusta līdz 2013.gada 14.augustam, no 2013.gada 31.decembra līdz 2014.gada 26.maijam.

/pers. E/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildu drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana –, grozīt uz apcietinājumu.

Noteikt SIA „Maxima Latvija" pieteikto kaitējuma kompensāciju 28,20 *euro* (divdesmit astoņi *euro*, 20 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. E/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 28,20 *euro* (divdesmit astoņi *euro*, 20 centi) apmērā par labu SIA „Maxima Latvija".

Atbrīvot /pers. E/ no procesuālo izdevumu 66,17 *euro* (sešdesmit seši *euro*, 17 centi) apmērā samaksas par advokāta darbu tiesā, sedzot šos procesuālos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Lietisko pierādījumu – CD-R disku ar videonovērošanas ierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 10.decembra.

Tiesnese D.Treija